

være saa langt ude fra Skorstenen, som Forslaget her bestemmer. Jeg kan ikke modstaa Fristelsen til at modsige det ærede Medlem i den Henseende; jeg tror, at gør man det Rum mindre end 1 Alen, vil det meget nemt gaa saadan, at der kan stikkes et eller andet igennem, saa at hele Foranstaltningen bliver ret virksom; men det er jo ikke noget Kardinalsprogsmaal. Under alle Omstændigheder maa man undgaa Brandfaren ved Skorstenene, der gaa gennem Rum, hvor der opbevares Furage, og da er denne Foranstaltning ikke for vidtgaaende. Thi en hel Mængde Ildebrande, mange flere, end man er tilbøjelig til at tro, hidrøre jo fra, baade at Skorstenen er daarlig rensset, men ogsaa fra, at Skorstenen i og for sig er daarlig.

Med Hensyn til den Skorstensfejerinstitution, der paatænkes indført ved Forslaget, er jeg i Modsætning til den sidste ærede Taler en Tilhænger af den. Den nuværende Rensning er nemlig overmaade mangelfuld. Hvis Skorstenene altid vare stærke og uden Mangler, behøvede man jo ikke at tage det saa nøje. Trak Skorstenen daarlig, maatte de paagældende tage de Ubehageligheder, der kom af den daarlige Rensning. Men den daarlige Rensning medfører jo ofte, at Skorstenen brænder ud, som vi kalde det, og det sker som oftest i stærkt Blæsevejr eller Stormvejr. Brænde Skorstenene ud i Nærheden af Straatag — og Straataget behøver ikke at ligge paa den Bygning, som Skorstenen gaar igennem — men er der blot Straatag paa andre Huse i Nærheden, er der den allerstørste Fare for, at disse nærliggende Huse kunne antændes. Thi Ilden farer langt i Vejret, spredes til alle Sider og er saaledes let i Stand til at tænde. Derfor tror jeg, at Skorstensfejerinstitutionen er en af de virkelig gode Ting i Forslaget, og naar den næstsidste ærede Taler var noget ængstelig for Bekostningen ved disse autoriserede Skorstensfejere, tror jeg, at det behøver man ikke at ængstes for. Thi blev Ildebrandene i væsentlig Grad indskrænkede ved denne Institution, vilde det Beløb, som man giver ud til Skorstensfejere, mulig kunne indvindes mange Gange gennem den mindre Brandskade. Og man bør gøre alt for at formindske Brandskaden; thi det er jo gaaet saa vidt med Brandskader, at det nu om Stunder er en ganske betydelig Udgift for Bygningsejerne at holde deres Bygninger assurerede.

Jeg vil derfor meget anbefale disse autoriserede Skorstensfejere. Men hvilken

Uddannelse skulle de nu have? Lovforslaget siger ikke noget derom, kun at de skulle være autoriserede. Men i Bemærkningerne hedder det, at de skulle være fagdannede. Hvad vil det nu sige? De, der have lidt praktisk Kendskab til, hvordan det gaar til at rense en Skorsten, navnlig en Skorsten, der kun gaar gennem en Etage, ville let vide, at nogen større Uddannelse i den Kunst at rense en Skorsten behøves der ikke. Jeg er tilbøjelig til at tro, at de Folk, der faa Autorisation som Skorstensfejere, blot skulle være kvikke Folk, der kunne gøre et Stykke Arbejde, Folk, man i det hele taget er sikker paa ere solide og ordentlige Mænd. Men ellers behøver man ikke at tænke paa andet, end at de maa være i Stand til at gaa op i og igennem en Skorsten, og dertil behøves der jo ikke megen gymnastisk Færdighed.

Medens jeg er ved disse Skorstensfejere, vil jeg gerne sige, at jeg er enig i de Udtalelser, der ere faldne om, at Skorstensfejere ikke bør være deres egne tilsynshavende. Det er jo fuldstændig i sin Orden. Jeg synes heller ikke, at der er nogen Mening i, at en Skorstensfejer kommer den ene Dag for at feje Skorstenen og gør udelukkende det Arbejde. Men Dagen efter eller kort Tid derefter skal han gaa fra Sted til Sted for at se paa de samme Skorstenene, om de have Mangler. Det synes jeg, at han bedst kan se den Dag, da han kryber op i Skorstenen, da vil han allerede vide, om Skorstenen har Mangler, og man behøver saa ikke at sende dem ud kort Tid efter for igen at se, om Skorstenen har nogle Mangler. Det tror jeg, man maa overlade til andre. Om man vil gøre det paa anden Maade end nu med de nuværende Brandfogeder og deres Synsvidner, ved jeg ikke, men kunde man gøre noget for at gøre denne Brandfoged noget mere anset, var der i hvert Tilfælde ingen Skade sket. Det er jo saadan nu, at det at være Brandfoged og først og sidst det at være Brandfogedvidne — jeg ved ikke, hvad de hedde, vi kalde dem nu Skorstenssyn — nyder, ja det vil sige de Forretninger, de udføre, ikke megen Anseelse, og det var ogsaa saaledes i den mere politisk bevægede Tid, idet en Højremand i en Kommune kunde være sikker paa at blive Brandfoged eller Skorstenssyn. Nu har det tit undret mig, at de Herrer, som sidde inde med en saadan Autoritet, ikke gjorde noget mere Nytte. Naar Brandfogeden eller Vidnerne gaa omkring og efterse ikke